

I 1991 blev der indføjet en bestemmelse i bistandslovens § 72, der slog fast, at kommunerne ikke kan udmelde et barn af en daginstitution, permanent eller midlertidigt, fordi en eller begge forældre bliver ledige.

I 1993 henvendte jeg mig til tilsynsrådene og bad dem se på kommunernes praksis ved visitation af arbejdsløses børn til kommunale dagtilbud.

En række tilsynsråd traf på baggrund heraf en række afgørelser, hvori de over for et antal kommuner præciserede, at de gældende regler i bistandsloven om visitation af børn til offentlige dagtilbud ikke giver kommunerne mulighed for generelt at fastsætte, at en eller begge forældre er i beskæftigelse, som forudsætning for at et barn overhovedet kan komme i betragtning ved tildeling af ledige pladser, idet alle børn, der har ophold i kommunen, har ret til at blive optaget på venteliste til et dagtilbud.

Det blev desuden slået fast, at de gældende regler heller ikke giver kommunerne adgang til en konkret visitationspraksis, der betyder, at børn af arbejdsløse løbende sættes bagest i køen, så de på den måde reelt bliver udelukket fra en plads.

Socialministeriet orienterede den 17. februar 1994 kommunerne herom i en generel orienteringsskrivelse.

Som en yderligere følge af tilsynsrådsafgørelserne vil jeg ved en revision af Socialministeriets cirkulære om dagtilbud for børn og unge efter bistandsloven her i foråret 1995 præcisere, at de gældende regler som tidligere nævnt ikke giver kommunerne mulighed for en visitationspraksis, der betyder, at børn af arbejdsløse løbende sættes bagest i køen og på den måde reelt udelukkes fra optagelse i kommunale dagtilbud.

Herudover er den bedste måde til sikring af, at børn af arbejdsløse ikke bliver diskrimineret i forbindelse med visitation til dagtilbud, at henvende sig til tilsynsrådene, der allerede flere gange har taget klart stilling til problemet, hvis man bliver opmærksom på kommuner, der administrerer ventelisterne i strid med reglerne.

Spm. nr. S 1122

Til arbejdsministeren (7/3 95) af:

Villy Søvndal (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at der er et hul i lovgivningen vedrørende samspillet mellem tabt arbejdsfortjeneste i henhold til bistandslovens § 48 og beregning af arbejdsløshedsdagpenge i henhold til arbejdsløshedsforsikringslovens § 51, når indtægt ved tabt arbejdsfortjeneste ikke kan medtages i en dagpengeberegning, ligestillet med at man f.eks. kan medtage kost og logi, og vil ministeren i bekræftende fald da ændre den omtalte lovgivning?«

Begrundelse

Spørgeren henviser til en henvendelse sendt til socialministeren og arbejdsministeren samt andre politikere den 27. februar 1995.

Svar (15/3 95)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det er et grundlæggende princip, at man ved beregningen af arbejdsløshedsdagpenge alene tager udgangspunkt i medlemmets lønindkomst. Ved beregningen af arbejdsløshedsdagpenge indgår derfor f.eks. ikke overførselsindkomster såsom sygedagpenge eller bistandshjælp.

I henhold til de gældende beregningsregler tager man udgangspunkt i den seneste beskæftigelsesperiode, hvori der er et antal løntimer, der mindst svarer til 2/3 af fuld overenskomstmæssig arbejdstid. Ved vurderingen af, om dette krav er opfyldt, ser man alene på antallet af løntimer. Ved vurderingen medgår således ikke det antal timer, den pågældende måtte have været fraværende i ansættelsesforholdet, medmindre der er modtaget løn under fraværet.

Hvis et medlems seneste beskæftigelsesforhold forud for ledighedens indtræden ikke opfylder ovennævnte 2/3-krav, må arbejdsløsheds-kassen gå længere tilbage i tiden og finde en beskæftigelsesperiode, der opfylder denne betingelse.

Når arbejdsløsheds-kassen har fundet en beskæftigelsesperiode, hvori der er et antal løntimer, der mindst svarer til 2/3 af fuld overenskomstmæssig arbejdstid, foretages beregningen på baggrund af denne periode.